

## بَابُ الرَّايَةِ وَالْوَحْشِ

<sup>1</sup>ثُمَّ جَاءَ وَاحِدٌ مِنَ السَّبْعَةِ الْمَلَائِكَةِ الَّذِينَ مَعَهُمُ السَّبْعَةُ الْجَمَاطُ وَتَكَلَّمَ مَعِيَ قَائِلًا لِي: هَلُمَّ، فَأَرِيكَ دُبُوتَةَ الرَّايَةِ الْعَظِيمَةِ الْجَالِسَةِ عَلَى الْمِيَاهِ الْكَثِيرَةِ،<sup>2</sup> الَّتِي رَزَى مَعَهَا مَلُوكُ الْأَرْضِ وَسَكِرَ سُكَّانُ الْأَرْضِ مِنْ خَمْرِ زَنَاهَا.<sup>3</sup> فَمَضَى بِي بِالرُّوحِ إِلَى بَرِّيَّةٍ، فَرَأَيْتُ امْرَأَةً جَالِسَةً عَلَى وَحْشٍ قَرْمِزِيٍّ مَمْلُوءٍ أَسْمَاءً تَجْدِيفٍ لَهُ يَهْبَعُهُ رُؤُوسٌ وَعَشْرَةٌ قُرُونٌ.<sup>4</sup> وَالْمَرْأَةُ كَانَتْ مُتَسَرِّبَةً يَارُجُوانٍ وَقَرْمِزٍ وَمُتَخَلِّفَةً يَذْهَبُ وَجَارَةٌ كَرِيمَةً وَلَوْلُؤُ، وَمَعَهَا كَأْسٌ مِنْ ذَهَبٍ فِي يَدِهَا مَمْلُوءَةٌ رَجَاسَاتٍ وَتَجَاسَاتٍ زَنَاهَا،<sup>5</sup> وَعَلَى جَبْهَتِهَا اسْمٌ مَكْنُوثٌ سِرٌّ: بَابِلُ الْعَظِيمَةُ، أُمُّ الرُّوَايِ وَرَجَاسَاتِ الْأَرْضِ.<sup>6</sup> وَرَأَيْتُ الْمَرْأَةَ سَكَرَى مِنْ دَمِ الْقَدِّيسِينَ وَمِنْ دَمِ شُهَدَاءِ يَسُوعَ، فَتَعَجَّبْتُ لَمَّا رَأَيْتُهَا تَعَجَّبًا عَظِيمًا.

<sup>7</sup>ثُمَّ قَالَ لِي الْمَلَكُ: لِمَاذَا تَعَجَّبْتَ؟ أَنَا أَقُولُ لَكَ سِرَّ الْمَرْأَةِ وَالْوَحْشِ الْخَامِلِ لَهَا، الَّذِي لَهُ السَّبْعَةُ الرَّؤُوسُ وَالْعَشْرَةُ الْقُرُونُ.<sup>8</sup> الْوَحْشُ الَّذِي رَأَيْتَ، كَانَ وَلَيْسَ الْآنَ وَهُوَ عَتِيدٌ أَنْ يَصْعَدَ مِنَ الْهَاطِوَةِ وَيَمْضِيَ إِلَى الْهَلَاكِ. وَسَيَتَعَجَّبُ السَّاكِنُونَ عَلَى الْأَرْضِ، الَّذِينَ لَيْسَتْ أَسْمَاؤُهُمْ مَكْنُوتَةٌ فِي سِفْرِ الْحَيَاةِ مُنْذُ تَأْسِيسِ الْعَالَمِ، جَيِّمًا يَرَوْنَ الْوَحْشَ أَنَّهُ كَانَ وَلَيْسَ الْآنَ مَعَ أَنَّهُ كَائِنٌ.<sup>9</sup> هُنَا الدِّهْنُ الَّذِي لَهُ حِكْمُهُ. السَّبْعَةُ الرَّؤُوسُ هِيَ سَبْعَةُ جِبَالٍ عَلَيْهَا الْمَرْأَةُ جَالِسَةٌ<sup>10</sup> وَهَبْنَعُهُ مَلُوكٌ، خَمْسَةٌ سَقَطُوا وَوَاحِدٌ مَوْجُودٌ وَالْآخَرُ لَمْ يَأْتْ بَعْدُ، وَمَتَى أَتَى يَتَّبِعِي أَنْ يَبْقَى قَلِيلًا.<sup>11</sup> وَالْوَحْشُ الَّذِي كَانَ وَلَيْسَ الْآنَ فَهُوَ تَامٍ، وَهُوَ مِنَ السَّبْعَةِ وَيَمْضِي إِلَى الْهَلَاكِ.<sup>12</sup> وَالْعَشْرَةُ الْقُرُونُ الَّتِي رَأَيْتَ هِيَ عَشْرَةُ مَلُوكٍ لَمْ يَأْخُذُوا مَلَكًا بَعْدُ لِكَيْتَهُمْ يَأْخُذُونَ سُلْطَانَهُمْ كَمَلُوكٍ سَاعَةً وَاحِدَةً مَعَ الْوَحْشِ.<sup>13</sup> هَؤُلَاءِ لَهُمْ رَأْيٌ وَاحِدٌ وَيُعْطُونَ الْوَحْشَ قُدْرَتَهُمْ وَسُلْطَانَهُمْ.<sup>14</sup> هَؤُلَاءِ سَيَخَارِبُونَ الْحُرُوفَ وَالْحُرُوفُ يَغْلِبُهُمْ، لِأَنَّهُ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَمَلِكُ الْمُلُوكِ وَالَّذِينَ مَعَهُ مَدْعُودُونَ وَمُخْتَارُونَ وَمُؤْمِنُونَ.<sup>15</sup> ثُمَّ قَالَ لِي: الْمِيَاهُ الَّتِي رَأَيْتَ حَيْثُ الرَّايَةُ جَالِسَةً هِيَ شُعُوبٌ وَجُمُوعٌ وَأَقَمٌ وَالنِّسَّةُ.<sup>16</sup> وَأَمَّا الْعَشْرَةُ الْقُرُونُ الَّتِي رَأَيْتَ عَلَى الْوَحْشِ فَهَؤُلَاءِ سَيُبَغِضُونَ الرَّايَةَ وَسَيَجْعَلُونَهَا حَرَبَةً وَغُرْبَانَةً وَيَأْكُلُونَ لَحْمَهَا وَيُخْرِقُونَهَا بِالنَّارِ، لِأَنَّ اللَّهَ وَضَعَ فِي قُلُوبِهِمْ أَنْ يَبْغِضُوا رَأْيَهُ، وَأَنْ يَصْنَعُوا رَأْيًا وَاحِدًا وَيُعْطُوا الْوَحْشَ مُلْكَهُمْ حَتَّى تُكْمَلَ

## فَاحِشَةُ بَرْزُكٍ وَوَحْشُ قَرْمِزِيٍّ

<sup>1</sup>و یکی از آن هفت فرشته‌ای که هفت پیاله را داشتند، آمد و به من خطاب کرده، گفت: بیا تا قضای آن فاحشه بزرگ را که بر آبهای بسیار نشسته است به تو نشان دهم،<sup>2</sup> که پادشاهان جهان با او زنا کردند و ساکنان زمین، از خمر زناى او مست شدند.<sup>3</sup> پس مرا در روح به بیابان برد و زنی را دیدم بر وحش قرمزی سوار شده که از نامهای کفر پر بود و هفت سر و ده شاخ داشت.<sup>4</sup> و آن زن، به ارغوانی و قرمز ملیس بود و به طلا و جواهر و مروارید مزین و پیالهای زرین به دست خود پر از خبائث و نجاسات زناى خود داشت.<sup>5</sup> و بر پیشانیاش این اسم مرقوم بود، سِر: بابل عظیم و مادر فواحش و خبائث دنیا.<sup>6</sup> و آن زن را دیدم، مست از خون مقدسین و از خون شهدای عیسی و از دیدن او بی‌نهایت تعجب نمودم.

<sup>7</sup>و فرشته مرا گفت: چرا متعجب شدی؟ من سِر زن و آن وحش را که هفت سر و ده شاخ دارد که حامل اوست، به تو بیان می‌نمایم:<sup>8</sup> آن وحش که دیدی، بود و نیست و از هاویه خواهد برآمد و به هلاکت خواهد رفت؛ و ساکنان زمین، جز آنانی که نامهای ایشان از بنای عالم در دفتر حیات مرقوم است، در حیرت خواهند افتاد از دیدن آن وحش که بود و نیست و ظاهر خواهد شد.<sup>9</sup> اینجاست ذهنی که حکمت دارد، این هفت سر، هفت کوه می‌باشد که زن بر آنها نشسته است؛<sup>10</sup> و هفت پادشاه هستند که پنج افتاده‌اند و یکی هست و دیگری هنوز نیامده است و چون آید می‌باید اندکی بماند.<sup>11</sup> و آن وحش که بود و نیست، هشتمین است و از آن هفت است و به هلاکت می‌رود.<sup>12</sup> و آن ده شاخ که دیدی، ده پادشاه هستند که هنوز سلطنت نیافته‌اند بلکه یک ساعت با وحش چون پادشاهان قدرت می‌یابند.<sup>13</sup> اینها یک رأی دارند و قوت و قدرت خود را به وحش می‌دهند.<sup>14</sup> ایشان با برّه جنگ خواهند نمود و برّه بر ایشان غالب خواهد آمد، زیرا که او ربّ الارباب و پادشاه پادشاهان است و آنانی نیزکه با وی هستند که خوانده‌شده و برگزیده و امینند.<sup>15</sup> و مرا می‌گوید: آبهایی که دیدی، آنجایی که فاحشه نشسته است، قومها و جماعتها و امت‌ها و زبانها می‌باشد.<sup>16</sup> و اما ده شاخ که دیدی و وحش، اینها فاحشه را دشمن خواهند داشت و او را بینوا و عریان خواهند نمود و

## Revelation 17

أَقُولُ اللَّهُ. <sup>18</sup>وَالْمَرْأَةُ الَّتِي رَأَيْتَ هِيَ الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ  
الَّتِي لَهَا مُلْكٌ عَلَى مُلُوكِ الْأَرْضِ.

گوشتش را خواهند خورد و او را به آتش خواهند  
سوزانید، <sup>17</sup> زیرا خدا در دل ایشان نهاده است که اراده  
او را بجا آرند و یک رأی شده، سلطنت خود را به  
وحش بدهند تا کلام خدا تمام شود. <sup>18</sup> و زنی که دیدی،  
آن شهر عظیم است که بر پادشاهان جهان سلطنت  
می‌کند.